

Sygn. akt V C upr 490/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Trzebnicy V Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w M.

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grażyna Wójcik

Protokolant: Justyna Kądzioła

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2014 r. w Miliczu

sprawy z powództwa (...) S.a r.l. w Luxembourg

przeciwko S. S.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. kosztami postępowania obciąża stronę powodową w zakresie przez nią poniesionym.

Sygn. akt V C upr 490/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...)á r.l. z siedzibą w Luxembourg, działając przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, w dniu 21 czerwca 2013 r. skierowała do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym i wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty, by pozwany S. S. zapłaciła stronie powodowej kwotę 622,40 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi:

- od kwoty 37,90 zł od dnia 27 kwietnia 2010 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 37,90 zł od dnia 27 września 2009 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 39,90 zł od dnia 27 lutego 2010 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 39,90 zł od dnia 27 marca 2010 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 37,90 zł od dnia 27 października 2009 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 39,90 zł od dnia 27 października 2009 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 37,90 zł od dnia 27 marca 2010 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 37,90 zł od dnia 27 lutego 2010 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 39,90 zł od dnia 27 września 2009 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 39,90 zł od dnia 27 stycznia 2010 r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 37,90 zł od dnia 27 grudnia 2009 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 39,90 zł od dnia 27 listopada 2009 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 37,90 zł od dnia 27 listopada 2009 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 39,90 zł od dnia 27 kwietnia 2010 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 37,90 zł od dnia 27 stycznia 2010 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 39,90 zł od dnia 27 grudnia 2009 r. do dnia zapłaty.

Ponadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów sądowych w kwocie 30,00 zł i kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że na podstawie umowy cesji wierzytelności przejęła od firmy (...) S.A. prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu świadczenia usług związanych z umową abonamentową. Podniosła, że pozwany nie uregulował zadłużenia w kwocie 622,40 zł, wynikającego z 16 faktur wskazanych w częściowym wykazie wierzytelności do umowy przelewu wierzytelności z dnia 3 lipca 2012 r.

Postanowieniem z dnia 3 września 2013 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty, przekazał rozpoznanie sprawy tutejszemu Sądowi.

Strona powodowa w dniu 16 października 2013 r. uzupełniła braki formalne pozwu, składając go na urzędowym formularzu.

Pozwany – prawidłowo wezwany - nie stawiał się na rozprawę, nie złożył odpowiedzi na pozew ani nie żądał rozpoznania sprawy pod jego nieobecność.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 lipca 2012 r. (...) S.A. z siedzibą w W. zawarł ze stroną powodową (...) á r.l. z siedzibą w Luxembourg umowę sprzedaży wierzytelności. Przedmiotem wyżej wskazanej umowy była m.in. wierzytelność w stosunku do pozwanego S. S., wynikająca z 16 faktur o łącznej wartości 622,40 zł.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z 03.07.2012 r. k. 18v.-19;

częściowy wykaz wierzytelności k. 17v.)

Strona powodowa sporządziła pismo dotyczące zawiadomienia pozwanego o cesji wierzytelności.

(dowód: pismo strony powodowej k. 17)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W obecnym kształcie procesu cywilnego ustawowo podkreślono jego kontrydiktoryjny charakter, czego potwierdzeniem są regulacje zawarte w art. 232 k.p.c. oraz w art. 6 k.c. Ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania. To one są dysponentem toczącego się procesu i od nich zależy jego wynik. Mają bowiem obowiązek przejawiać aktywność, w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zatem w rozpatrywanej sprawie na stronie powodowej ciążył obowiązek wykazania zasadności powództwa i wysokości dochodzonego roszczenia.

Strona powodowa swoje roszczenie wywodziła z treści przepisu art. 509 k.c., który stanowi, że wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością na nabywcę przechodzą wszelkie związane z nią prawa, a w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Pamiętać należy, że warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. Strona powodowa formułując żądanie w niniejszej sprawie zaoferowała jako materiał dowodowy umowę cesji wraz ze stanowiącym jej załącznik częściowym wykazem wierzytelności oraz pismo informujące pozwaną o przelewie wierzytelności.

W ocenie Sądu przedłożone przez powoda dokumenty są niewystarczające dla uwzględnienia żądania. Strona powodowa wykazała jedynie, że przysługuje jej legitymacja czynna w niniejszej sprawie. Nie udowodniła natomiast w żaden sposób – wbrew ciężącemu na niej obowiązkowi – istnienia zobowiązania, zasad obciążania pozwanego opłatami przez pierwotnego wierzyciela i dat powstania zaległości w płatności. Powołała się w zakresie istnienia, wysokości i terminów płatności zadłużenia na 16 faktur, lecz nie dołączyła ich do pozwu. Nie wiadomo zatem, czego konkretnie wskazane faktury dotyczą i na jakiej podstawie zostały wystawione. Nie wiadomo również jakie były ich terminy ich płatności. Uniemożliwia to dokonanie weryfikacji żądania przez Sąd.

Zgodnie z art. 339 k.p.c., jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny, przy czym w takim wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. W niniejszej sprawie - w świetle powyższych rozważań - takie wątpliwości zachodziły, co obligowało Sąd do przeprowadzenia postępowania dowodowego, które jednak nie pozwoliło uznać dochodzonego żądania za wykazane.

Z tych względów orzeczono w pkt I sentencji wyroku zaocznego o oddaleniu powództwa w całości.

O kosztach w pkt II sentencji wyroku orzeczono na podstawie przepisu art.98 § 1 k.p.c.